

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

Numri i lëndës: 2021:212721

Datë: 29.05.2024

Numri i dokumentit: 05751307

2021:212722

GJYKATA THEMELORE NË FERIZAJ - gjyqtari Faton Ajvazi, me bashkëpunëtorin profesional Besart Selmani, në çështjen juridike kontestimore të paditësit A.H. nga Ferizaj, të cilin me autorizim e përfaqëson av Dalip Bega nga Ferizaj, kundër të paditurës Ministria e Punëve të Brendshme - Drejtoria e Përgjithshme e Policisë – Drejtoria Rajonale në Ferizaj, të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore në Ministrinë e Drejtësisë të Republikës së Kosovës, me objekt kontesti kompensim i pagës së trembëdhjetë, me lartësi të objektit të kërkesës 2,855.45€, gjykata jashtë seancës gjyqësore, me datë 29 Maj 2024, morri dhe përpiloi këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET** pjesërisht e bazuar kërkesëpadia e paditësit A.H. nga Ferizaj.
- II. DETYROHET** e paditura Ministria e Punëve të Brendshme, Drejtoria e Përgjithshme e Policisë – Drejtoria Rajonale në Ferizaj, që paditësit A.H., me numër personal ... në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për vitet 2018, 2019, 2020 dhe 2021 t'ia paguaj shumën e përgjithshme prej 2,284.36€ (Dy mijë e dyqind e tetëdhjetë e katër euro, e tridhjetë e gjashtë euro). Shumat e gjykuara t'ia paguaj paditësit, me kamatë ligjore prej 8%, e cila fillon të llogaritet nga dita e parashtrimit të padisë dt. 23.09.2021 e deri në pagesën definitive, si dhe shpenzimet e kësaj procedure kontestimore, në shumën prej 135 euro, të gjitha këto afat prej 7 ditësh, nga dita e këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit të detyrueshëm.
- III. REFUZOHET** - pjesa e kërkesëpadisë së paditëses me të cilën ka kërkuar që në emër të shpërblimit në shumën prej 571,09 euro për pagën e 13-të, për vitin 2022, **si e pabazuar**.

IV. KONSIDEROHET E TËRHEQUR Pjesa e kërkesëpadisë së paditësit me të cilën ka kërkuar që në emër të shpërblimit jubilar paditësit ti paguhet shuma prej 285.54€, që në emër të shpenzimeve të ushqimit – shujtës për periudhën nga data 14.11.2018 deri më 31.08.2021 për 426 ditë, t’ia paguaj shumën e përgjithshme prej 1,491.00€.

V. DETYROHET paditësi që të paguaj diferencën e taksës gjyqësore në shumën prej 10 euro, në fat 7 ditësh nga pranimi i këtij aktgjykimi.

A r s y e t i m

Paditësit përmes përfaqësueses së tyre, me datën 23.09.2021, kanë paraqitur padi kundër të paditurës, me anë të cilës ka kërkuar shpërblimin e shpenzimeve të shujtës, shpërblimin jubilar dhe pagat e 13-të dhe pagës jubilarë për vitet 2018, 2019 dhe 2020.

Në padi ka theksuar se paditësi ka themeluar marrëdhënie pune në Stacionin Policorë në Ferizaj më datë 24.07.2000 me paga mujore 571.09 euro, si në vërtetimet e bashkangjitura dhe që nga ajo kohë vazhdon të jetë i punësuar në këtë institucion në pozitën e njëjtë. Paditësi edhe pse është i punësuar në këtë institucion dhe ka kryer gjithmonë në përpikëri detyrat e tyre, ka marrë gjithmonë vlerësime të kënaqshme dhe asnjëherë nuk ka qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore dhe ndonëse grada dhe kualifikimi i përvojës së punës, i njeh të drejtën në shpërblim të një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, të drejtën për shujtë ditore nga data 14.11.2018-31.08.2021 për 426 ditë duke llogaritur nga 3.50 euro për ditë, shumën prej 1,491.00 euro si dhe shpërblimi jubilar në shumën prej 285.54€, të cilat i parasheh udhëzimi administrativ nr. 02/2018 mbi marrëdhënien e punës policinë e Kosovës, neni 29 par 2 të Udhëzimit administrativ me nr. 02/2018, i cili ka hyrë në fuqi me datën 14.11.2018 i cili thekson “Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”.

Më datë 20.11.2023 e autorizuar e paditësit përmes parashtresës e ka njoftuar gjykatën se bënë tërheqjen pjesërisht të kërkesë padisë sa i përket kërkesës për pagimin e shujtave ditore për ditët e kaluara në punë në vlerë 1,491.00 euro si dhe shpërblimin jubilar e kërkuar në shumën prej 285,54€. Po ashtu përmes kësaj parashtrese ka bërë precizimin e kërkesë padisë për pagat e 13-ta për vitet 2018, 2019, 2020,2021 dhe 2022 në shumë të përgjithshme 2,855.45 euro me kamatë ligjore 8% nga momenti i paraqitjes së padisë. Andaj ka kërkuar që të aprovohet padia

dhe kërkesë padia për kompensimin e pagave të 13-ta, për vitet 2018, 2019, 2020, 2021 dhe 2022.

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura nëpërmjet të autorizuarit të tij, ka paraqitur përgjigje në padi me të cilën e ka kundërshtuar në tërësi kërkesëpadinë e paditësit sepse paditësi nuk i ka shterur mjetet brenda institucionit. Ka deklaruar se nuk është kontestues fakti se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura duke u mbështetur në vërtetimet e punësimit të lëshuara nga e paditura. Më tutje ka kundërshtuar edhe kërkesëpadinë e paditësit për sa i përket kompensimit të pagës së 13-të, pasi që nuk është realizuar për asnjë punonjës të Policisë së Kosovës, për shkak të mungesës së mjeteve financiare. Ministria e Financave në përputhje me nenin 19 të Ligjit nr. 07/L-041 mbi ndarjet buxhetore për buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2021, përkatësisht Ligjin nr. 05/L-1125, neni 20 par 3 për Buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2017 nuk e ka aprovuar kërkesën e Policisë së Kosovës dhe ri rrjedhoje e kësaj çdo veprim apo nismë, duke përfshirë edhe nenin 29 pika 2 të UA nr. 02/2018 për Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i cili prodhon obligime financiare nuk është i obligueshëm përderisa nuk ka identifikuar paraprakisht burimin financiar, ashtu që në mungesë të mjeteve buxhetore – financiare nuk ka mundur të realizohet pagesa e pagës së 13-të për asnjë zyrtarë policor. Sa i përket pagesës së shpërblimit jubilar, paditësi është paguar për shpërblim jubilar dhe 25% të pagës mesatare, konform nenit 29.5 të UA 02/2018.

Gjithashtu sa i përket kërkesëpadiës së paditësit për kompensimin e shujtave, për çdo vit kalendarik e pasi kjo vlen vetëm në bazë të mundësive ligjore, financiare dhe institucionale të paditurës dhe asnjë dispozitë ligjore nuk e parasheh si detyrim, andaj e njëjta nuk mund të jetë obligim i të paditurës. Shpenzimet e procedurës nuk i kërkuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, provave që gjenden në shkresat e lëndës, si dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 8 lidhur me nenin 398 të LPK-së, ka gjetur se janë plotësuar kushtet ligjore të përcaktuara në nenin 398 të LPK-së për marrjen e aktgjykimit jashtë seancës, sepse në mes të palëve nuk është kontestuese gjendja faktike dhe nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, pasi që nga përgjigja në padi rezulton qartas se kërkesëpadia e paditësit është e themeltë.

Ndërsa për pjesën tjetër të kërkesëpadiës, gjykata ka vendosur në kuptim të nenit 399 sipas të cilit “Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadiës, atëherë ajo do te jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”.

Gjykata me rastin e vendosjes, jashtë seancës gjyqësore, është bazuar në dispozitën e nenit 398 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton: *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritore, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”*. Andaj, bazuar në dispozitat e nenit 398 të LPK-së, Gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi dhe atë pa caktuar seancë gjyqësore, pasi që vlerësoi se në rastin konkret, kërkesëpadia e paditësit është qartazi e themeltë pasi që bazohet në dispozitat e Udhëzimit administrative 02/2018 dt. 14.11.2018 dhe 01/2021 dt. 29.09.2021 të nxjerra nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë së Kosovës, ndërsa shuma e kompensimit vërtetohet nga provat që gjenden në shkresat e lëndës.

Ndërsa për pjesën tjetër të kërkesëpadisë, gjykata ka vendosur në kuptim të nenit 399 sipas të cilit *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë do të jep vendimin meritore me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”*.

Gjykata pas analizimit të pretendimeve të palëve ndërgjyqës, konstaton se në mes tyre është kontestuese baza juridike e kërkesëpadisë.

Nga shqyrtimi i shkresave të lëndës dhe vlerësimi i përgjigjes në padi, gjykata konstaton se në mes të palëve ndërgjyqës nuk është kontestuese se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura, megjithatë gjykata këtë fakt e vërtetoi sipas vërtetimeve të punësimit të paditësit të bashkangjitura në shkresa të lëndës.

Nga vërtetimi i punësimit me nr. 07/1-01SAP-P/6890 të datës 24.08.2021, të lëshuar nga MPB– Drejtoria e Përgjithshme e Policisë për paditësin A.H., gjykata ka vërtetuar se paditësi është i punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës që nga data e 24.07.2000 me pagë momentale e tij është 571.09€, për një muaj kalendarik.

Bazuar në provat e bashkangjitura në padi, Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Ligjit të Punës Nr.03/L-212, dispozitat e Ligjit Nr. 04/L-076 për Policinë, si dhe dispozitat e Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë. Po ashtu bazuar në Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës, nr. 213/2023 të datës 09.10.2023, për shpërblimin e shujtës ditore, pagës së 13-të, shtesat në pagë për kualifikimin shkollor dhe pagën jubilarë në policinë e Kosovës. Në nenin 55 par.1 të Ligjit të Punës Nr.03/L-212 ku përcaktohet se: *“I punësuar ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”*. Në nenin 44 par.2 të Ligjit Nr.

04/L-076 për Policinë përcaktohet se: “Marrëdhënia e punës për personelin policor rregullohet me akt nënligjor”. Ndërsa neni 55 par.1 nënpar.1.7 i këtij Ligji përcakton se: “Drejtori i Përgjithshëm nxjerr aktet nënligjore për marrëdhënien e punës, siç përshkruhet në paragrafin 2. të nenit 44 të këtij ligji”. Në nenin 5 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë, përcaktohet se në nenin 29 paragrafi 2 të këtij udhëzuesi është paraparë se “Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”, ndërkaq bazuar edhe në Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës, nr. 213/2023 të datës 09.10.2023, për Shpërblimin e shujtës ditore, pagës së 13-të, shtesat në pagë për kualifikimin shkollor dhe pagën jubilarë në policinë e Kosovës është paraparë se “në kontestet nga marrëdhëniet e punës - lidhur me kërkesat për shpërblimin e pagës së 13-të, për personelin e policisë, të cilat kërkesa janë paraqitur pas datës 14.11.2018, në bazë të nenit 29 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ nr.02/2018 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 14.11.2018, dhe në bazë të nenit 30 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ nr.01/2021 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 29.09.2021, personeli i policisë ka të drejtë në shpërblimin e një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, për vitin 2018, 2019, 2020 dhe 2021”. Në rastin konkret gjykata gjeti se e paditura ka pasur për detyrim që paditësit si i punësuar pranë saj që të ia paguaj pagën e 13 për çdo fund vitet 2018, 2019, 2020 dhe 2021 pasi që janë plotësuar edhe kushtet nga ana e paditësit siç parashihen në nenin 29 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, më saktësisht vlerësimi për vitet 2018, 2019, 2020 dhe 2021 ka qenë plotësisht i kënaqshëm, e po ashtu ndaj të njëjtit nuk është shqiptuar asnjë masë disiplinore. Nga interpretimi i dispozitave të Udhëzimeve Administrative 02/2018 dhe 01/2021, të nxjerra nga e paditura dhe shqyrtimit të shkresave të lëndës, gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditësve është në tersi e bazuar sepse paditësit e gëzon të drejtën që në fund të çdo viti kalendarik, ta përfitoj si shpërblim, një pagë mujore, e cila pagë do të jetë e njëjtë me pagën mujore në fund të vitit kalendarik përkatës, me kusht që atë vit kalendarik punonjësit e të paditurës në këtë rast paditësit, të kenë vlerësim të kënaqshëm të performancës së punës dhe nëse nuk ju është shqiptuar ndonjë masë disiplinore brenda vitit përkatës.

Në këtë rast sipas formularëve të vlerësimit, që gjenden në shkresat e lëndës, konstatohet se paditësit i plotësojnë kushtet e përshkruara dhe kanë vlerësime të kënaqshme të performancës dhe të njëjtit nuk iu janë shqiptuar ndonjë masë disiplinore, përgjatë viteve 2018, 2019, 2020

dhe 2021. Për më tepër e paditura nuk ka parashtruar ndonjë vërejtje me anë të përgjigjes në padi, e që do të vinte në dyshim performancën e paditësve për vitet e kaluara, e po ashtu nga e paditura nuk është ngritur as çështja e ndonjë mase disiplinore eventuale të shqiptuar ndaj paditësve. Ashtu që gjykata vlerëson se paditësi ka të drejtë që të kërkojnë pagën e 13-të, duke u mbështetur edhe në dispozitat nën – ligjore respektivisht Udhëzimin Administrativ të cekur më lartë i cili në mënyrë të qartë e përcakton të drejtën e paditësve për të marrë pagat të përshkruara në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Ndërsa sa i përket pjesës refuzuese për kërkesën e palës që në emër shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për fund vitin 2022, t’ia paguaj për shumën prej 571.09 euro, vendosi jashtë seancës gjyqësore edhe atë në kuptim të nenit 399 paragrafi 1 të LPK-së, pasi Udhëzimit Administrativ nr.01/2021 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 29.09.2021, në nenin 30 paragrafi 2 të këtij udhëzuesi është paraparë se “Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit nëse ka mjete buxhetore”. Pastaj bazuar edhe në Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës, nr. 213/2023 të datës 09.10.2023, për shpërblimin e shujtës ditore, pagës së 13-të, shtesat në pagë për kualifikimin shkollor dhe pagën jubilarë në policinë e Kosovës është paraparë se “në kontestet nga marrëdhëniet e punës - lidhur me kërkesat për shpërblimin e pagës së 13-të, për personelin e policisë, të cilat kërkesa janë paraqitur pas datës 14.11.2018, në bazë të nenit 29 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ nr.02/2018 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 14.11.2018, dhe në bazë të nenit 30 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ nr.01/2021 mbi Marrëdhëniet e Punës në Policinë e Kosovës, i cili ka hyrë në fuqi më datë 29.09.2021, personeli i policisë ka të drejtë në shpërblimin e një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, për vitin 2018, 2019, 2020 dhe 2021”. Andaj bazuar në mendimin juridik, është përcaktuar në mënyrë shprehimore se çështja e kompensimit të pagës së trembëdhjetë (13) për vitin 2022, për personelin e policisë është e kushtëzuar me mundësitë financiare të punëdhënësit, respektivisht nëse ka mjete buxhetore.

Pra, e drejta e punëmarrësit (paditësit) për të realizuar pagën e trembëdhjetë (13) për vitin 2022, krijohet kur punëdhënësi (e paditura) nuk e përmbushë atë, ndërsa nuk arrin të provojë se nuk ka pasur mundësi buxhetore. Së këndejmi, në përgjigjen në padi, e paditura në mënyrë konkrete ka sqaruar se nuk kanë pasur mundësi buxhetore për të realizuar pagën e trembëdhjetë (13) për personelin e policisë. Andaj, gjykata vlerëson se dispozita ligjore e nenit 30 par. 2 të Udhëzimit Administrativ të datës 29.09.2021, nuk është e karakterit detyrues për

palët kontraktuese. Kështu, duke u mbështetur edhe në mendimin juridik nr. 213/2023 të datës 09.10.2023, duke qenë se të provuarit e faktit nëse ka mundësi buxhetore i ka takuar të paditurës, e njëjta me përgjigjen në padi të datës 17.12.2021, ka provuar se nuk ka mundësi buxhetore për të kompensuar pagën e trembëdhjetë (13) ndaj paditësit. Ndërsa sa i përket pjesës refuzuese për kërkesën e palës që në emër të kompensimit të ushqimit në punë (shujtave) të paguajë shumën prej 3.50 euro, për një ditë pune dhe atë për 426 ditë pune, e në shumën e përgjithshme prej 1,491.00 euro, vendosi jashtë seancës gjyqësore edhe atë në kuptim të nenit 399, paragrafi 1, të LPK-së “Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”.

Sa i përket pjesë së konstatuar të tërhequr gjykata vendimin e saj e bazoi në parashtrësën e palës së paditur të datës 23.09.2021 me të cilën e autorizuar e paditësit e ka njoftuar gjykatën se bënë tërheqjen pjesërisht të kërkesë padisë sa i përket kërkesës për pagimin e shujtave ditore për ditët e kaluara në punë në vlerë 1,491.00 euro si dhe shpërblimin jubilar e kërkuar në shumën prej 285,54€.

Me rastin e vendosjes lidhur me lartësinë e kompensimit për shpërblimin e pagës së 13-të në fund të viteve 2018, 2019, 2020 dhe 2021, në rastin konkret për paditësit, gjykata mori për bazë vërtetimin e punësimit të lartshënuar në të cilin shënohet se ka paga (në vlerë 571.09 euro), e nga e cilat rezulton paga të cilën e realizojnë paditësi dhe përvojën e punës tek e paditura, pastaj raportet e punës dhe raportet për masa disiplinore, andaj paditësit ju njoh e drejta në kompensim ashtu siç është në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Gjykata, vlerëson se e paditura ka detyrim sipas dispozitave të lartpërmendura, që t’i kompensoj paditësve pagat e trembëdhjeta pasi duke u bazuar në nenin 245 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD-s), në të cilin përcaktohet se: “*Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkoj përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë që ta përmbush atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij*”.

Prandaj gjykata duke u nisur nga fakti se e paditura ju ka mbetur borxh paditësit me aplikimin e dispozitave të lartcekura dhe në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike, vendosi që ta detyroj të paditurën që paditësit t’ia kompensoj shumat e gjykuara si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Gjykata vendosi sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi duke aprovuar shumat përkatëse dhe duke llogaritur kamatën ligjore si në dispozitiv, bazuar në nenin 382 par. 1 dhe 2 të LMD-së, duke e llogaritur të njëjtën nga dita e parashtrimit të padisë në këtë gjykatë me datë

23.09.2021 bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020 të datës 02.12.2020, pasi që në rastin konkret pala e paditur është vonuar në përmbushjen e obligimit ndaj palës paditëse.

Në bazë të gjendjes faktike të vërtetuar dhe duke pas parasysh edhe faktet jokontestuese ngapalët ndërgjyqës në këtë çështje kontestimore, gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditësit është e bazuar dhe të njëjtën e ka aprovuar sikurse në pikën I. dhe II. Të dispozitivit të këtij aktgjykimi, pasi që nga provat e paraqitura ka vërtetuar faktin se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura. Lartësia e kërkesëpadisë u mbështet në listën e pagave përmes të cilës u vërtetua shuma se sa është paguar paditësi që është shuma prej 571.09€, andaj kjo ishte baza për llogaritjen e pagave për katër vitet (e cila del nga llogaritja e thjeshtë nga paga bazë 571.09×4 vite (2018,2019,2020 dhe 2021) = 2,284.36 euro).

Gjykata i vlerësoi edhe pretendimet e të paditurës në përgjigje në padi sa i përket pjesëve të aprovuara të kërkesë padisë dhe gjeti se të njëjtat janë të pa bazuara. E paditura nuk mund ta mënjanoi detyrimin, me pretendimin se detyrimet financiare nga Udhëzimi Administrativ se nuk prodhojnë efekt për shkak se janë në harmoni me Ligjin mbi ndarjet buxhetore, gjykata vlerëson se këto akte, në këtë rast Udhëzimet Administrative të lartcekura, janë aprovuar nga struktura të larta të paditurës, e të cilët e kanë pasur për qëllim edhe motivimin e punonjësve për punë kur edhe kanë përcaktuar shpërblime për të njëjtit. Për më tepër derisa ato janë qartë të specifikuara nuk mund të interpretohen në dëm të tani paditësve duke u thirrur në mos ekzistimin e mundësive financiare, e as nuk mund të mbetet në diskrecionin e të paditurës se a mundet a po jo për tu përmbushur detyrimet që rezultojnë nga dispozitat lartcekura, përderisa e paditura me asnjë provë shkresore – analizë buxhetore, nuk e argumenton faktin se ka mungesë të mjeteve buxhetore për përmbushjen e detyrimeve siç kanë kërkuar paditësi, për pjesën e aprovuar të kërkesës.

Vendimin që pala e paditur t'i bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e bazoi në dispozitën e nenit 449 dhe 452 të LPK-së, sipas të cilave paditësit i pranohen shpenzimet e procedurës kontestimore dhe atë 145 € në emër të përpilimin të padisë shumë prej 104 euro dhe në emër të taksës gjyqësore në shumë prej 31€ gjithsejtë shumë 135€, në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit.

Nga se u tha me lart, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË FERIZAJ

2021:212722, me datë 29 Maj 2024

Gjyqtari

Faton Ajvazi

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur ka të drejtë ankese në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së të njëjtit, Gjykatën e Apelit të Kosovës në Prishtinë, përmes kësaj Gjykate.